

пам'яток, а також сприяли б економічному розвитку відповідного регіону. Закон України «Про охорону культурної спадщини» дозволяє володіння, користування чи управління об'єктами культурної спадщини, що є пам'ятками, юридичній або фізичній особі за наявності погодження відповідного органу охорони культурної спадщини. Однак це питання не вирішується на законодавчому рівні і більшість пам'яток культурної спадщини залишаються на стадії зникнення.

Список використаних джерел

1. Консовський А.А. Туристська концесія як сучасна форма партнерства бізнесу і влади / А. А. Консовський // Російське підприємництво. – 2008. – № 5, Вип. 2 (111). – С. 172-177.

2. Лебедева О.А. Концепція розвитку сектора туристичних послуг України в умовах державно-приватного партнерства / О. А. Лебедева // Економічний простір. – 2010. – № 44/1. – С. 91-96.

Менська О.А. Концесія як цивільно-правовий механізм збереження об'єктів культурної спадщини в Україні / О. А. Менська // Університетські наукові записки. – 2014. – № 4 (52). – С. 113-118.

Скандал у Затоці: за фірмою «естонського інвестора» стоять місцеві [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uanews.odessa.ua/society/2016/10/27/112719.html>.

5. UNWTO Tourism Highlights 2018 Edition. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/wto/WTO_highlights_2018.pdf. [без нумерації].

*Ільницька-Гикавчук Галина Ярославівна, кандидат економічних наук,
доцент кафедри туризму Національного ун-ту «Львівська політехніка»*

СУЧАСНА КОНЦЕПЦІЯ АРХІТЕКТУРИ ГОТЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Готельні підприємства є складними комплексами, оскільки вони виконують багато функцій: розміщення гостей, організація їх харчування, надання різних послуг. В готелі поєднуються різні блоки приміщень: житлові, нежитлові, адміністративні, харчування, культурно-масового призначення. Необхідно правильно розмістити ці функціональні блоки, між ними має бути організована раціональна взаємодія. Крім того, в готелі має бути якісне інженерно-технічне забезпечення, щоб створити нормальні умови перебування для відпочиваючих та персоналу. Тому

проектування споруди готелю, його архітектура є важливим етапом при створенні готельного підприємства.

Проблеми архітектури готельних підприємств досліджували такі вчені як Байлик С.І., Бойко М.Г., Гуляев В.Г., Мальська М.П., Роглев Х.Й. та інші.

Архітектура - це мистецтво будівництва, пам'ятки якого належать до різних епох і відрізняються один від одного зовнішнім виглядом, будівельними матеріалами, технікою виконання, що визначились рівнем розвитку того чи іншого суспільства.

Архітектура готелю включає зовнішній вигляд будівель, їх внутрішнє планування, ландшафтну організацію території. Архітектура готелю є засобом реклами, привернення уваги громадськості до готелю. Від архітектурно-планувальних особливостей готелю залежать майбутні доходи, витрати на утримання прилеглої ділянки, податки, витрати на комунальні послуги та інше.

Слід зазначити, що при спорудженні готельного господарства слід враховувати принципи [1]:

1. Споруда повинна вписуватися в навколишнє середовище, зберігати особливості навколишнього ландшафту.

2. Слід враховувати природно-кліматичні чинники: температуру і вологість повітря, кількість опадів, інсоляцію, швидкість і напрям вітру тощо.

3. Архітектурне, конструктивне і планувальне рішення готельного господарства не повинні бути надмірно дорогими. Планування повинно забезпечувати економічність експлуатації готелю.

4. При проектуванні готельного господарства слід враховувати рекламні міркування, тобто розробити певні заходи, щоб привертати увагу клієнтів до об'єкту.

5. Планування готельного господарства повинне забезпечувати раціональну організацію обслуговування та комфорт гостям.

6. Готельне господарство повинне відповідати естетичним, технічним, санітарно-гігієнічним та екологічним нормам.

При виборі ділянки для розміщення готельного господарства слід враховувати наступні чинники [1]:

1. Містобудівні: необхідна площа території з урахуванням специфіки експлуатації готельного господарства і його місткості, оптимальні геометричні контури ділянки, раціональне розташування транспортних комунікацій, наявність доброго зв'язку з центральною частиною міста, залізничним вокзалом, аеропортом тощо.

2. Архітектурно-ландшафтні: наявність природних компонентів на ділянці або на прилеглої території - озеленення, водних поверхонь, рельєфу тощо.

3. Екологічні: комфортність території, відповідність санітарно-гігієнічних параметрів середовища нормативним вимогам (чистота повітряного басейну, шум, аерація, інсоляція).

4. Інженерно - економічні: наявність інженерних комунікацій (водопровід, каналізація, енергоносії тощо) і можливість підключення до існуючих інженерних мереж.

Виділяють різні типи планування готельних споруд залежно від зв'язку між основними архітектурно-просторовими приміщеннями [2]:

— централізоване планування. Це найпоширеніший тип планування, коли основні функціональні блоки приміщень розташовані в одній споруді;

— блочне планування. Характеризується розташуванням різних функціональних приміщень готелю у різних просторово відокремлених спорудах - блоках;

— подіумне планування характеризується злиттям в одне ціле горизонтального корпусу, сформованого з приміщень загального користування, і вертикального, що виконує функції житлової частини будівлі.

Згідно використання у будівництві готелю основних геометричних форм, виділяються такі типи планування [3]:

— спрощене планування – планування будівлі у формі прямокутника;

— компактне планування - характеризується використанням різних геометричних форм;

— ускладнене планування – проектування готелю у формі різних літер, наприклад, Т, П, Н, Х, Z та інших;

— атріумне планування – розміщення основних блоків готелю навколо організованого внутрішнього дворику.

Вибір типу планування готелю залежить від площі території забудови та місткості готелю, території забудови, задуму архітектора.

Можна зробити висновки, що архітектура готельних підприємств є важливим фактором при їх функціонуванні, вона повинна бути привабливою та привертати увагу клієнтів. Водночас архітектура повинна органічно вписуватися в навколишнє середовище, не порушувати його цілісності. Особливостями архітектури сучасних готелів є використання сучасних будівельних матеріалів, різних типів планування, складних інженерно-технічних засобів.

Список використаних джерел:

1. Роглев Х.Й. Основи готельного менеджменту. Навчальний посібник. / Роглев Х.Й. - К.: Кондор, 2005. - 408 с.

2. Мальська М.П. Організація готельного обслуговування: Підручник / Мальська М.П., Пандяк І.Г. — К., 2011. — 366 с.

3. Байлик С.І. Організація готельного господарства: підручник / С.І. Байлик, І. М. Писаревський. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2015. – 329 с.

*Медведська Людмила Євгенівна, кандидат історичних наук,
доцент кафедри політичних наук КНУБА*

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ПОПУЛЯРИЗАЦІЮ АМАТОРСЬКОГО ГІРСЬКОЛИЖНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

За останні роки в Україні суттєво підвищився рівень зацікавленості населення перспективами внутрішнього туризму, в тому числі – й гірськолижного. Однією з причин стала девальвація національної валюти, що ускладнило подорожі українців до гірськолижних курортів інших країн (Грузії, Болгарії, Польщі, Словаччини, Австрії, Фінляндії, Італії, Швейцарії, Франції, Андорри тощо). Розвиток інфраструктури українських гірськолижних курортів та збільшення кількості логістичних рішень (додаткові поїзди, нові автобусні маршрути, розширення лінійки пропозицій перевізників та зростання популярності допоміжних інтернет-сервісів на кшталт Bla-bla-car) теж помітно вплинули на поживлення внутрішнього гірськолижного туризму в Україні. Зауважимо, що йдеться про аматорський гірськолижний туризм, а не про умовно професійний спорт - альпінізм, маршрутний чи змагальний різновидності лижного туризму, які потребують багатого спортивного досвіду, розвинених навичок володіння спорядженням та орієнтування на місцевості.

Про розвиток внутрішнього гірськолижного туризму свідчить також розширення асортименту туристичних послуг у гірських регіонах України. Так, в Івано-Франківській області туристичні послуги загалом надають 200 суб'єктів туристичної діяльності [11]. Послуги надаються за такими основними напрямками туристичної індустрії як: розміщення відвідувачів; діяльність у сфері громадського харчування; пасажирські перевезення; діяльність бюро подорожей та інших служб бронювання [6, с. 129]. Значна частина з них припадає на послуги, що надаються прихильникам гірськолижного туризму – розміщення, прокат спорядження (лижі, сноуборди, аксесуари), харчування, перевезення до/від витягів, оренда рекреаційних приміщень та додаткові послуги (наприклад, організація екстремальних поїздок у місця, що знаходяться поза гірськолижними трасами [16, 24]. Окрім того, більшість готелів в